

דף כא.

עין משפט א.

אה"ע סימן קסט פ"ה יב

יב. ישבו הדיינים כמו שצריכים לישב בדיון, ויעמדו לפניהם היבם והיבמה, שמצות חליצה לכתחלה, מעומד ^פ.

עין משפט ג.

יו"ד סימן שפ פ"ה א

א. האבל אסור במלאכה, ברחיצה בסיכה בנעילת הסנדל ובתשמיש ^ע. ואסור לו לקרות בתורה, ואסור בשאלת שלום, ובכיבוס, וחייב בעטיפת הראש ובכפיית המטה כל השבעה.

א. ב. אבל אסור לו להניח תפילין ^פ ביום הראשון, ואסור בגיהוץ ובתספורת ושמחה ואיחוי הקרע כל הל' יום.

עין משפט ד.ה.ו.ז.

יו"ד סימן שפ פ"ה א

עין לעיל עין משפט ג

יו"ד סימן שפ פ"ה א

א. האבל כל שבעת הימים אסור לו לקרוא בתורה ^ז ובנביאים ובכתובים, במשנה וגמ' והלכות ואגדות, ואם רבים צריכין לו מותר ובלבד שיאמר לאחר והאחר יעמיד מתורגמן והמתורגמן ישמיע לרבים.

הגה: או ידרוש בעצמו, ויכול לפסוק איסור והיתר ליחיד השואל אותו אם אין אחר אלא הוא וצריכין לו.

ס. הגה: אבל בדיעבד, אם חלצה מיושב, כשר (טור). וכן חולה שלא יוכל לעמוד, יוכל לחלוץ מיושב, דכל דבר שאין לו תקנה חשוב דיעבד (פסקי מהרא"י סימן ק"צ). וע"ל סעיף ס"ד בפירוש סדר חליצה.

ע. מבריתא במו"ק דף כ"א ע"א, ובדף ט"ז ע"ב שם מייתי לה מקרא ע"ש.

פ. שם בדף כ"א.

צ. מבריתא במו"ק דף כ"א ע"א שאמר לו הקב"ה ליחזקאל להיות דום. ובדברי תורה כתיב בהם משמחי לב לא כן בתפילין. רמב"ן.

עין משפט זז.

י"ד סימן שפח סעיף א

א. האבל אסור לו להניח תפילין ביום הראשון^ק, ואחר הנץ החמה^ר של יום שני מותר.

דף כא :

עין משפט א.

י"ד סימן שפ סעיף ב

ב. ג. אפי' עני המתפרנס מן הצדקה אסור במלאכה כל ג' ימים ראשונים^ש, ולאחר מכאן אם הוא עני ביותר ואין לו מה יאכל עושה בצינעא בתוך ביתו, ואשה טווה בפלך בתוך ביתה, אבל אמרו חכמים תבא מארה לשכניו שהצריכוהו לכך.

הגה: כדרך שמותר לכתוב בחול המועד כך מותר לאבל לכתוב בימי אבלו^ת, אבל לא בענין אחר.

עין משפט ב.

י"ד סימן שצג סעיף א

א. האבל אינו יוצא מביתו בג' ימים ראשונים לאבילות גם לא לבית הקברות^א, אחרי ג' ימים אם מת לאחרים מת בשכונתנו יוצא אחר המטה אך אינו יושב עם המנחמים אלא עם המתנחמים.

הגה: מקצת יום ג' הרי הוא ככולו, והיום אין האבל הולך לא לבית הקברות ולא לבית האבל רק אחר כל השבעה.

ק. ממו"ק דף ט"ו ע"א דרך ליחזקאל מותר, שאמר לו "פארך חבוש עליך" מכלל דלכו"ע אבלים אחרים אסור.

וכתב הט"ז דגם ביום שמועה קרובה אסור להניח תפילין. ואם נקבר ביום אחר אין לו להניח גם ביום הקבורה, כ"כ בברכי יוסף, אבל אם מת ברגל מותר לו להניח תפילין ביום הראשון של האבלות אחר הרגל, שם בברכי יוסף.

ר. וי"א דביום שני מותר אפי' קודם הנץ החמה, וכ"כ הב"ח. ש"ך ס"ק א'.

וכתב בברכי יוסף דתפילין דר"ת לא יניחם האבל דשב ואל תעשה עדיף.

ש. מבריתא שם דף כ"א ע"ב.

ת. כמו שנתבאר באו"ח בסי' תקמ"ה.

א. מבריתא מו"ק כ"א ע"ב.

עין משפט ג.

י"ד סימן שפה סעיף א

א. האבל אסור בשאילת שלום^ב. שלשה ימים ראשונים אינו שואל בשלום כל אדם, ואם אחרים לא ידעו שהוא אבל ושאלו בשלומם לא ישיב להם אלא יודיעם שהוא אבל. מיום ג' עד יום השבעה אינו שואל ואם אחרים שאלו שלא ידעו משיב להם. משבעה ועד שלשים שואל בשלום אחרים שהם שרויים בשלום, אבל אין אחרים שואלים בשלומם. ולאחר ל' יום הרי הוא ככל אדם.

במה דברים אמורים בשאר קרובים, אבל על אביו ואמו שואל בשלום אחרים אחר שבעה ואין אחרים שואלים בשלומם עד אחר י"ב חודש.

הגה: וכ"ש שאבל אסור להרבות בדברים במקום שאסור בשאילת שלום. ולכבוד הרבים שבאים לנחמו מותר לו לומר להם לכו לבתיכם לשלום דלכבוד רבים שרי.

הגה: ויש מקילין היום בשאילת שלום האבל לאחר ל' יום^ג.

עין משפט ד.

י"ד סימן שפה סעיף א

עיין לעיל עין משפט ג

עין משפט ה.

י"ד סימן שפה סעיף ב

ב. על אביו ואמו מדבר עמו דברי תנחומין כל י"ב חודש, מתה לו אשתו אם לא נשא אחרת מדבר עמו תנחומין עד שיעברו ג' רגלים.

עין משפט ז.ז.ט.י.

י"ד סימן שפה סעיף א

עיין לעיל עין משפט ג

עין משפט כ.

י"ד סימן שפה סעיף ב

עיין לעיל עין משפט ה

ב. ממו"ק דף ט"ו ע"א, ובבביתא ומסקנה דגמ' בדף כ"א ע"ב.

ג. היינו גם על אביו ועל אמו. ש"ך ס"ק א'.

עין משפט ל.

יו"ד סימן שפה סעיף ב

עיי' לעיל עין משפט ה

עין משפט מ.נ.

יו"ד סימן שעה סעיף ח

ח. ט. מי שמת לו מת שחייב עליו באבלות ולא ידע עד שבא למקום שמת שם או למקום קבורה, אם היה במרחק שיכול לבא ביום אחד, אפי' בא ביום השביעי אם מצא מנחמים אצל גדול הבית מצטרף עמהם לתשלום השלושים, ואם לא מצא מנחמים מונה לעצמו השבעה וגם השלושים.

ה"ה אם היה במקום רחוק שאינו יכול להגיע תוך יום אחד מונה לעצמו אפי' בא ביום השני לשבעה.